

Art gironí 96 arreu del món

crònica

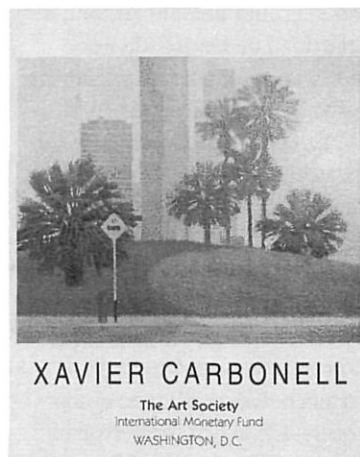
A

Fa molts anys que els artistes i creadors gironins són coneguts més enllà de les fronteres nacionals i arreu del món. Actualment, aquesta projecció internacional és més fàcil d'assolir –la facilitat i la dinàmica de les comunicacions ho permeten–, però només està a l'abast dels creadors que garanteixen una qualitat suficient en la seva obra com per merèixer ser presents en museus, galeries i altres espais que pel seu prestigi es poden permetre una selecció, sempre rigorosa, entre els artistes que hi voldrien exposar. D'uns anys ençà *Revista de Girona* procura donar notícia, en forma de balanç anyal, de la presència mundial dels artistes de casa nostra. Aquest correspon al 1996 i, naturalment, només és una selecció, feta a partir de les informacions que hem pogut recollir.

Dalí, una referència permanent

L'artista gironí més universal és Salvador Dalí. La seva obra i la seva forta personalitat es projecten molt més enllà en el temps que la seva presència entre nosaltres, i amb ell ho fa també Girona i, especialment, alguns dels seus espais. Dalí va ser el gran propagandista de les nostres terres i de la nostra costa per tot arreu.

Aquesta pervivència ha continuat en el decurs de 1996, amb un seguit de mostres i exhibicions de la seva obra. Possiblement la més notable ha estat la que es va inaugurar el 21 de desembre i restà oberta fins el 19 de gener d'enguany al Museu

Nacional d'Art de Seül, a Corea del Sud. La gestió d'aquesta exposició va ser duta a terme pel palafrugellenc Enric Sabater, antic secretari de l'artista figuerenc que de manera personal, decidida i entusiasta ha mantingut viva la memòria de Dalí, però defugint protagonismes sensacionalistes, com ho demostra aquesta gran exposició coreana que ha portat l'obra i la persona del pintor a Seül.

La parella Xavier Carbonell - Rosa Serra

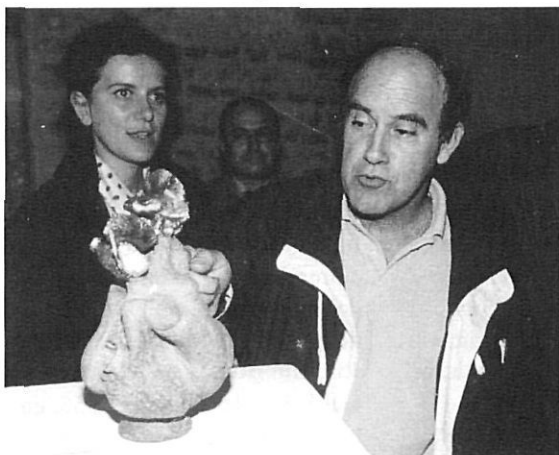
En el mateix continent asiàtic, concretament a Singapur, en el vestíbul del Republic Plaza –un gratacel de 68 pisos–, ens donen la benvinguda dues grans escultures, de tres i sis metres d'alçada, fetes a Girona i signades per Rosa Serra, artista resident a Olot que en el decurs de l'any 1996 ha estat present en diferents mostres americanes i europees i en fires especialitzades d'arreu del món.

Quelcom de semblant es pot dir del més internacional dels actuals pintors de la Garrotxa, Xavier Carbonell, que ja s'ha

El cartell central correspon a l'exposició de Dalí al Museu Nacional d'Art de Corea del Sud, a Seül.

convertit en un habitual d'aquesta secció de balanç anyal, també per la seva participació en esdeveniments firals. A part de Miami, Estrasburg o Estocolm, o del prestigiós Saló de Març a París –tots en el decurs de 1996 i quasi sempre amb les escultures de Rosa Serra–, cal esmentar especialment l'exposició individual que va presentar durant un mes sencer, del 26 de març a la mateixa data d'abril, en els salons del Fons Monetari Internacional a Washington, on

hi ha la seu d'aquesta entitat que, com veiem, no sols fa funcionar les finances mundials, sinó que també té sensibilitat per la bona pintura; en aquest cas, per la de la Garrotxa, que una vegada més va creuar l'Atlàntic i va ser present a la capital federal nord-americana.

Dos ceramistes

Possiblement la tècnica creativa més identificada amb les arrels artístiques de les terres de Girona sigui la ceràmica. En tenim a Ullastret i Empúries, i també a la Garrotxa. El 1996,

A l'esquerra, Xavier Carbonell a Washington. A la dreta, Enric Ansesa a Ràvena. A sota, Carles Sala a Perpinyà.

l'obra sortida de les mans i inspiració del garrotxí Claudi Casanovas va viatjar des del seu taller fins al Sarre, Dusseldorf, Londres, Castellmunt o Dieulefit. La ceràmica de Casanovas ha assolit unes qualitats i una tècnica que l'agermanen amb l'escultura, i és amb aquesta consideració que museus i galeries la mostren actualment, però ha conservat sempre una fidelitat creativa arrelada al seu país d'origen.

Es tracta d'un artista que s'ha sabut guanyar la consideració i el respecte de galeristes i exhibidors, no sols per la qualitat de la seva obra, sinó també per la seva personalitat, notablement allunyada del que s'entén normalment com a món o ambient artístic. Tenim la sensació que l'obra de Claudi Casanovas pot ser més ben valorada i considerada més enllà de les nostres fronteres que a casa.

Un altre ceramista gironí que manté una presència exterior regular és Carles Sala. El maig de 1996 va fer una exposició individual en un espai simbòlic per als catalans: el Castillet de Perpinyà, que actualment acull el Museu Casa Pairal, un testimoni de catalanitat en un entorn fortament condicionat per la poderosa realitat de la cultura francesa. La ceràmica de Carles Sala, nascuda com ell en el rodal autèntic de la Bisbal d'Empordà, ha fet un llarg camí d'evolució i recerca fins a assolir un nivell de qualitat i novetat que, també en aquest cas, creiem que és valorat més intensament a la banda nord del Pirineu que no pas entre nosaltres.

Enric Ansesa a Itàlia

A la tardor de 1996 es va presentar a la ciutat italiana de Ràvena una mostra anomenada «Espanya Pictòrica», que va seleccionar cinc nous creadors d'arreu de l'Estat (tres d'ells catalans) per oferir al públic d'aquell país una panoràmica de la nova plàstica dels que podríem anomenar artistes formats en la democràcia. Un dels triats va ser Enric Ansesa i Gironella, que treballa intensament en el seu taller de Girona, un espai privilegiat amb una esplèndida perspectiva urbana. El seu treball, fet amb discreció i eficàcia, es projecta com una mostra de la nova creativitat, que moltes vegades trenca motlles i convencionalismes i que cal tenir suficient sensibilitat per saber acceptar.

Enric Ansesa s'ha convertit en una realitat positiva de l'art fet a Girona, amb una clara projecció vers el nou segle. La seva és una altra de les obres que moltes vegades hem de descobrir en aquestes sortides exteriors abans que en les interiors, situació que hem vist repetida en aquest breu balanç de la projecció internacional al 1996 de l'art i els artistes que treballen a Girona.

J. VÍCTOR GAY